

СЕКЦІЯ 2

Актуальні питання обліку окремих об'єктів та проблеми впровадження міжнародних стандартів обліку і фінансової звітності

законодавчих «прогалин», які дозволять платнику податків відстоювати свої права.

Список використаних джерел

1. Податковий кодекс України від 2 грудня 2010 року № 2756-VI
2. Інтернет джерела:
<http://verem.com.ua/archives/2169>
<http://tax.38044.org/491#comments>
<http://buhgalter.com.ua/conference/details/5829/>

Писаренко Тетяна

к.е.н., доцент кафедри обліку і аудиту
Луцький національний технічний університет
м. Луцьк

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ПОДАТКОВОГО ОБЛІКУ НА ПРОМИСЛОВОМУ ПІДПРИЄМСТВІ

Податки є однією з найважливіших фінансових категорій. Історично це найдавніша форма фінансових відносин між державою і членами суспільства. Саме виникнення держави спричинило і появу платежів та внесків до державної скарбниці для фінансового забезпечення виконання державою її функцій.

Податки – це обов'язкові платежі юридичних та фізичних осіб до бюджету. За економічним змістом це фінансові відносини між державою і платниками податків з метою створення загальнодержавного централізованого фонду грошових коштів, необхідних для виконання державою її функцій [1, 2, 4].

У фінансовій термінології застосовується три терміни, що відображають платежі держави – плата, відрахування (збір), податок. В цілому, відмінності між платою, відрахуваннями і податками, як формами платежів, юридичних і фізичних осіб державі несуттєві й стосуються тільки рівня конкретизації цільового призначення. Але, якщо плата і відрахування можуть сплачуватись як державі, так й іншим юридичним та фізичним особам, то податки – це атрибут тільки держави.

Функції податків як фінансової категорії впливають із функції фінансів. Фінанси в цілому виконують дві функції – розподільну і контрольну. Податки безпосередньо пов'язані з розподільною функцією в

Формування системи і механізмів обліково-аудиторського та аналітичного забезпечення конкурентоспроможного розвитку підприємств реального сектору економіки України

частині перерозподілу вартості створеного ВВП між державою і юридичними та фізичними особами. Одночасно вони виступають методом централізації ВВП у бюджеті на загальносуспільні потреби, виконуючи таким чином фіскальну функцію. У сутності кожного податку закладена регулююча функція. Вона, як і фіскальна функція, характеризує їх суспільне призначення. Суть регулюючої функції полягає у впливі податків на різні сторони діяльності їх платників.

Оскільки регулююча функція податків є об'єктивним явищем, то вплив податків відбувається незалежно від волі держави, яка їх установлює. Використання податків як фінансових регуляторів – дуже складна і тонка справа. Тут не може бути головного і другорядного – все головне. Іноді незначні деталі в оподаткуванні можуть докорінно змінити суть впливу податку: зробити його прямо протилежним щодо передбачуваного.

Податкова система – це система всіх податків, які стягуються державою (в особі відповідних фіскальних органів) з платників цих податків. З 1-го січня 2011 року податкова система України чітко визначена Податковим Кодексом України від 02.12.2010 р. № 2755-VI. Саме цей норматив встановлює і регулює правила податкового обліку в Україні.

Податковий облік – це підсистема бухгалтерського обліку, яка за певними правилами, затвердженими державою, виконує функції нарахування та сплати податків відповідним державним органам [3, 5]. Завданням податкового обліку є контроль за повнотою і своєчасністю нарахування й сплати податків, зборів та обов'язкових платежів.

Розкриваючи сутність податкового обліку потрібно сказати, що він тісно пов'язаний з фінансовим обліку. Взаємозв'язок податкового і фінансового обліку полягає в наступному: ґрунтуються на тих самих первинних документах, хоча є специфічні податкові документи (податкові накладні); фіксують ті самі факти господарського життя; ведеться тими ж самими спеціалістами; основна частина інформації призначена для зовнішніх користувачів.

Але, разом з тим, існує відмінність між результатами, отриманими в податковому і фінансовому обліку. До найпоширеніших причин відхилень слід віднести: визначення моменту виникнення доходів і витрат (у податковому обліку діє принцип першої події); відмінність у методиці визначення сум податкових доходів і витрат, а також сум витрат і доходів діяльності (наслідком цього є невідповідність сум витрат і доходів у податковому обліку сумам доходів і витрат у фінансовому обліку); об'єкт оподаткування у податковому обліку – це величина, яка не збігається з прибутком підприємств, що є об'єктом оподаткування у фінансовому обліку; відмінність у призначенні фінансової та податкової звітності (якщо за даними першої можна охарактеризувати фінансовий стан суб'єкта

СЕКЦІЯ 2

Актуальні питання обліку окремих об'єктів та проблеми впровадження міжнародних стандартів обліку і фінансової звітності

господарської діяльності, то за даними другої – стан розрахунків з бюджетом за відповідними податками й платежами).

Специфікою податкового обліку є наявність особливих первинних документів, реєстрів аналітичного та зведеного обліку.

Так, при обліку податку на додану вартість (далі ПДВ) первинний облік ведеться на основі податкової накладної. Аналітичний облік ПДВ ведеться у реєстрі виданих та отриманих податкових накладних. Крім того, податкова накладна підлягає реєстрації у Єдиному реєстрі у разі якщо (пункт 11 Підрозділу 2 Прикінцевих положень Податкового кодексу України від 02.12.2010 р. № 2755-VI): сума ПДВ у одній податковій накладній становить більше 10 тисяч гривень; податкова накладна виписана на постачання підакцизних або імпортованих товарів (незалежно від суми ПДВ у одній податковій накладній); це є незареєстрована раніше податкова накладна, сума ПДВ у якій досягла 10 тисяч гривень [6].

Іншим знаковим податком при організації податкового обліку є податок на прибуток підприємств. Оподатковуваний прибуток підприємства визначають на підставі нагромаджених даних про витрати та доходи у відповідних аналітичних реєстрах за правилами Податкового Кодексу України від 02.12.2010 р. № 2755-VI.

Національні стандарти обліку протягом 2011-2012 років відчували на собі суттєві зміни, що були внесені з метою їхнього підпорядкування вимогам окремих норм Податкового Кодексу України від 02.12.2010 р. № 2755-VI.

Податковий облік залишається досить важливою ланкою облікової системи, навіть найголовнішою, оскільки саме за порушення податкового законодавства передбачені значні штрафні санкції. Відхилення результатів податкового та фінансового обліку є, без сумніву проблемою. Але це не лише українська проблема, але й загальноінтернаціональна, оскільки в інших країнах теж мають місце розбіжності, які ускладнюють роботу бухгалтерів. Аналіз змін до Податкового Кодексу України від 02.12.2010 р. № 2755-VI вказує на домінування податкового обліку над фінансовим. Така тенденція матиме місце й надалі і причиною подібної ситуації є досить складна економічна ситуація у державі, пов'язана з браком або нераціональним використанням податкових надходжень як від юридичних, так і від фізичних суб'єктів господарювання.

Список використаних джерел

1. Ватуля І.Д. Податки, збори, платежі: Навчальний посібник / І.Д. Ватуля. – Київ: Центр навчальної літератури, 2006. – 356 с.
2. Гега П.Т. Правовий режим оподаткування в Україні / П.Т. Гега. – К.: Юрінком, 1997. – 144 с.

3. Гусакова О.С. Податковий облік: Навчальний посібник / О.С. Гусакова. – Київ: Центр навчальної літератури, 2006. – 360 с.

4. Литвиненко Я.В. Податкова політика: Навчальний посібник / Я.В. Литвиненко. – К.: МАУП, 2003. – 224 с.

5. Панасюк В.М., Ковальчук Є.К., Бобрівець С.В. Податковий облік: організація, нормативне забезпечення, податкові розрахунки, звітність: Навчальний посібник / В.М. Панасюк, Є.К. Ковальчук, С.В. Бобрівець. – Тернопіль: Астон, 2003. – 304 с.

6. Податковий Кодекс України від 02.12.2010 р. № 2755-VI. – [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2755-17/page11>.

Плахтій Тетяна

к.е.н., доцент кафедри організації обліку та звітності
Вінницький національний аграрний університет
м. Вінниця

УДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДИЧНИХ ЗАСАД ОБЛІКУ РОЗРАХУНКІВ ЗА ФІКСОВАНИМ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИМ ПОДАТКОМ

Фіксований сільськогосподарський податок представляє собою особливий найбільш типовий механізм оподаткування сільськогосподарських товаровиробників. В наш час вимагає підвищення достовірності даних бухгалтерського обліку розрахунків за фіксованим сільськогосподарським податком на підприємствах АПК. Це стосується перш за все інформації аналітичного обліку, яка необхідна для ефективного контролю за податковою дисципліною.

Відповідно до Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій від 30.11.1999р. №291 та Інструкції про його застосування на рахунку 91 «Загальновиробничі витрати» ведеться облік виробничих накладних витрат на організацію виробництва та управління цехами, дільницями, відділеннями, бригадами та іншими підрозділами основного й допоміжного виробництва, а також витрати на утримання та експлуатацію машин і устаткування. За дебетом рахунку 91 «Загальновиробничі витрати» відображається сума визнаних витрат щодо фіксованого сільськогосподарського податку, за кредитом – за відповідним розподілом, списання на субрахунок 231 «Рослинництво» рахунку 23 «Виробництво».